

نرگس حشمت پور، ۱۴۰۳

پیش بینی میزان رضایت از زندگی بر اساس توانمندسازی روانشناختی وخودکارامدی تصوری مادران دارای کودکان کم توان ذهنی شهر سبزوار

این پژوهش از لحاظ روش پژوهش از نوع توصیفی_همبستگی و از نظر هدف جزء پژوهش های بنیادی بود که در آن پیش بینی میزان رضایت از زندگی بر اساس توانمندسازی روانشناختی و خودکارآمدی تصوری مادران دارای کودکان کم توان ذهنی شهر سبزوار بررسی شد. جامعه آماری شامل کلیه مادران دارای فرزند کم توان ذهنی شهر سبزوار در سال 1403-1402 به تعداد تقریبی 200 نفر بود که از این تعداد بر اساس جدول مورگان به روش نمونه گیری تصادفی ساده 127 نفر به عنوان نمونه انتخاب شد. برای جمع آوری اطلاعات از پرسشنامه های خودکارآمدی شرر و همکاران (1982)، پرسشنامه رضایت از زندگی دینر و همکاران (1985) و پرسشنامه توانمندسازی روانشناختی ریف (1989) استفاده شد. داده های جمع آوری شده به وسیله نرم افزار آماری SPSS از دو جنبه توصیفی و استنباطی مورد تحلیل قرار گرفت و از آزمون های همبستگی پیرسون و رگرسیون استفاده شد. یافته های پژوهش نشان داد که ضریب رگرسیونی متناظر با توانمندسازی روانشناختی 1/910 و سطح معناداری متناظر با آن 0/001 کمتر از 0/05 مي باشد لذا تاثير توانمندسازي روانشناختي بر رضايت از زندگي مستقيم و معنادار مي باشد. همچنین ضریب رگرسیونی متناظر با توانمندسازی روانشناختی 1/910 و سطح معناداری متناظر با آن 0/001 كمتر از 0/05 مي باشد لذا تاثير توانمندسازي روانشناختي بر رضايت از زندگي مستقيم و معنادار می باشد. همچنین ضریب رگرسیونی متناظر با خودکارامدی تصوری 0/475 و سطح معناداری متناظر با آن 0/001 كمتر از 0/05 ميباشد لذا تاثير خودكارامدي تصوري بر رضايت از زندگي مستقيم و معنادار مي باشد. بر اساس نتایج بدست آمده مشخص شد که میزان رضایت از زندگی بر اساس توانمندسازی روانشناختی و خودکارامدی تصوری مادران دارای کودکان کم توان ذهنی شهر سبزوار پیش بینی می-شود.

> شمارهی پایاننامه: ۱۴۰۳/۰۶/۲۸ ۱۸۰۲۸۱۷۰۲۸۱۶۲۸۶۷۳۹ تاریخ دفاع: ۱۴۰۳/۰۶/۲۸ رشتهی تحصیلی: دانشکده: استاد راهنما: دکتر علی کریمی

کلیدواژهها: رضایت از زندگی، توانمندسازی روانشناختی، خودکارآمدی تصوری،کودکان کم توان ذهنی

Thesis:

Predicting the level of life satisfaction based on

psychological empowerment and imagined self-efficacy of mothers with intellectually disabled children in Sabzevar city.

In terms of the research method, this research is of the descriptive-correlation type, and in terms of the purpose, it was part of the basic research, in which the prediction of the level of life satisfaction based on the psychological empowerment and imagined self-efficacy of mothers with mentally retarded children in Sabzevar city was investigated. The statistical population included all the mothers with mentally retarded children in Sabzevar city in the year 1402-1403, approximately 200 people, of which 127 people were selected as a sample based on the Morgan table using simple random sampling. Self-efficacy questionnaires of Scherer et al. (1982), life satisfaction questionnaire of Diener et al. (1985) and psychological empowerment questionnaire of Rief (1989) were used to collect information. The collected data were analyzed using SPSS statistical software from two descriptive and inferential aspects, and Pearson correlation and regression tests were used. The research findings showed that the regression coefficient corresponding to psychological empowerment is 1.910 and the significance level corresponding to it is 0.001 less than 0.05, so the effect of psychological empowerment on life satisfaction is direct and significant. Also, the regression coefficient corresponding to psychological empowerment is 1.910 and the corresponding significance level is 0.001, less than 0.05, so the effect of psychological empowerment on life satisfaction is direct and significant. Also, the regression coefficient corresponding to imagined self-efficacy is 0.475 and the significance level corresponding to it is 0.001 less than 0.05, so the effect of imagined self-efficacy on life satisfaction is direct and significant. Based on the obtained results, it was found that the level of life satisfaction is predicted based on the psychological empowerment and imagined self-efficacy of mothers with intellectually disabled children in Sabzevar city.

صفحه: